

Попъ Маринъ като училищенъ реформаторъ.

Попъ Маринъ като учителъ е ималъ и друга голѣма заслуга къмъ града и околията. Той се явява единъ отъ най-първитѣ настоятели и разпространители на новобългарскитѣ книги за граждани, ученици и църква. Въ запазеното тевтерче подробно бележи какви книги и отъ кого получава и изпраща за проданъ. Така напр., той е работилъ съ учителя Маноля отъ Ловечъ, съ учителя Цвѣтко отъ Габрово, съ учителя Димо отъ Видинъ, съ учителя Константинъ отъ Троянъ, съ учителитѣ Теодоръ и Иванъ отъ Свищовъ и пр. Освенъ това той е създалъ училищна библиотека при Хаджи Стояновото училище.

Въ книгата „Писма за службата божия“ отъ И. Е. Владикинъ, Търновца, Бѣлградъ 1858 год., като спомоществувателъ отъ Севлиево е отбелезанъ

„Взаимноучителний у. Маринъ Софрониевъ Калугерски“

Това свидетелствува, че Попъ Маринъ още отъ начало е билъ признатъ за образецъ учителъ, за учителъ по взаимноучителевата (Ланкастерска) метода.

Тази метода, която първоначално е била въведена отъ П. Р. Славейковъ въ Хаджи Стояновото училище, се усъвършенствува отъ Попъ Марина. Той се явява неинъ теоретикъ, което е видно отъ написаното му ръководство подъ надсловъ „Нарачна книжица за Взаимноучителните оучилища“.

По този интересенъ трудъ по нататъкъ даваме статията на нашия виденъ педагогъ и севлиевицъ Петъръ Моневъ „Педагогическитѣ идеи на Маринъ Софрониевъ Калугеровъ“.

Попъ Маринъ почва учителството си въ Севлиево съ едно църковно слово, произнесено на 13 ноемврий 1856 год. въ старата църква. Презъ 1857 год. той пише въ дневника си: „Подбудихъ Господаритѣ да поправятъ училището, което бѣше начнало да се струтва“ и на 26 октомврий 1858 год. се открива учебната година съ голѣмо тържество, на което подготвенитѣ отъ младия учител Марина нѣкои ученици казали „Словца“.

По важнитѣ реформи, които даскалъ Маринъ въвежда въ училището, сж следнитѣ: 1) Ученицитѣ се раздѣлятъ и разпредѣлятъ на отдѣления и класове, начело съ ученици-нагледвачи. 2) Програмата за обучение придобива съвремененъ, граждански характеръ, като се въвеждатъ повече предмети отъ общата и естествена история, по нравоучението и литературата. 3) Препоръчваше и се допускатъ да следватъ девизи; сжщо така въ него време сж допуснали жени за учителки,